

La baralla

(l'Alguer, 1973)

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

Tu sés un embriagoni,
embriac cada dia;
te n'estàs a la taverna
ame la companyia
i no penses a ta filla,
malany que te pugui atrumentar,
que per no trende lo rossetto
no és ixint a passejar.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

Tu sés una truninedda
que quant vas a fer l'espesa
te n'estàs a txatxarar
a costat de calqui iglésia,
dient mal de cada u,
així te passa el temps
i quant véns en casa
lo peix és ja pudent.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

Si tornessi lo temps enrere
no me fóra més casada,
ame un marit així
una dona és arruïnada.
T'he esposat per aquell dia
que en aquella portalleta
me só tota empapinada,
era encara minyoneta.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

En aquella portalleta
ame mi no hi sés entrada;
quant eres minyoneta

quant te sés empapinada.
Ame mi és succeït
sol en casa de ta mare,
en aquella portalleta
ame un altro sés estada.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.